

Uit een verslag van de clubhuis- commissie 1997:

Wat is Dosh?

Een geheime plek

Een kleine tennisvereniging met gravelbanen

Het speelkwartier voor ijverige stedelingen

Een plek waar groen en romances bloeien

Een unieke mengeling van buitenleven en stedelijk wonen

Een sportief verlangen en een dubbele fout

Uit DOSHier 2003 nr. 1 na het 10^e lustrum in 2002

Gedeelte uit het interview met Richard van Someren Brand, de oprichter van onze vereniging. De heer van Someren Brand was aanwezig bij het 10^e lustrum. Ook bij het 60 jarig bestaan zullen wij de heer van Someren Brand weer uitnodigen.

Door Saskia van Schaik

Richard, kun je als oprichter ons iets vertellen over Dosh. Hoe is Dosh ontstaan?

Toentertijd was ik wel een amokmaker en de doener, maar om als oprichter te worden beschouwd, daarmee verdien ik teveel eer. Wel heb ik met mijn team een flinke aanzet gegeven voor het tot stand komen van de vereniging. Maar men moet ook niet vergeten dat anderen veel voorwerk hebben gedaan.

Voor de oprichting van Dosh speelden reeds een tiental mensen op de Nenijs. Eerst in los verband op individuele basis, die later onder supervisie van de NKS (Nederlandse Katholieke Sportbond) omgewerkt werd tot de R.K.L.T.C. (Rooms Katholieke Lawn Tennis Club).

De heer Ben Rietbergen, die als eenmansleiding de R.K.L.T.C. bestuurde wilde meer, maar werd door tijdgebrek gehinderd een bestuur te vormen. Mijn Tineke was daar toen ook lid van. Ik hield me toen nog bezig als jeugdleider van de Beukelsdijkerk onder leiding van kapelaan Donkers. Hoe ik me heb laten verleiden om bovengenoemde plannen te trekken en ook af te maken is me een raadsel. Misschien een 'blackout' óf de behoefte om met mensen samen te zijn! En onmiddellijk koos ik, om in het katholieke jargon te blijven, mijn volgelingen, om het karwei te klaren. Na eindeloze gesprekken met belanghebbenden en het zoeken naar een voor ieder aanvaardbare vorm, bleek al heel snel, dat R.K.L.T.C. niet de juiste keuze was. De naam R.K.L.T.C. bleek ons al te gekleurd en er kwam met algemene stemmen 'DOSH' uit de bus, maar wel met RK ervoor of erachter. De trekkers van het eerste uur [...] waren: Gonnie Booms Cortenbach (secretaresse), Tineke van Someren Brand – Robeerst (penningmeesteresse), Frans Cortenbach (technische zaken). Ben Rietbergen was als toezienend voogd en tevens contactpersoon naar de NKS en het Bisdom af en toe aanwezig. Ondergetekende (algemene zaken en later gekozen voorzitter). Dit hechte team heeft na veel geploeter de klokken doen luiden, want Dosh werd geboren.

Hoeveel leden had Dosh toen, en werd er veel gespeeld?

De start begon met ca. 110 leden, dat snel naar 245 leden uitgroeide en die in het derde jaar competitie speelde. Weliswaar werd dit punt na vele vergaderingen aangenomen, daar competitie een vies woord was, maar voor anderen een uitdaging of een uitje werd! Als dosh thuis of uit speelde was er steevast een buslading supporters bij (vergeet niet dat niemand toen een auto had, zodat we alles per bus- trein- enz deden, wat wel een extra teamband gaf). Menige speelavond werd beëindigd in ons stamcafé: Wiener Griensing, waar dans en eten de gezelligheid verhoogde. De speelloze wintermaanden werden opgevuld met volleybal in het gymnastieklokaal aan de Beukelsdijk. Vele toernooien werden met andere steden opgezet en goede contacten ontstonden. Zelfs zover dat wij ter bemiddeling geroepen werden om onenigheden te slechten. De jaarlijks door de vereniging opgezette feestavonden, fiets-, voet-, en Spidotochten werden een succes. Op vele speelavonden verspreid door de week

en een groot aantal in het weekend , bood de club de leden gratis lessen aan (gegeven door Krijn van der Torre) voor het benodigde spelpeil. Gedwongen door een ledenaanwas en het niet beschikbaar hebben van extra banen moest de keuze gemaakt worden voor een ledenstop of elders uitbreiden. Voor dit laatste werd na vele afwegingen gekozen toen sportpark 'Het Centrum' aanbood het hele park ter beschikking te stellen op de door ons gewenste speelavonden en weekenden. Toch bleek deze koppeling en/of uitbreiding een 'mis hit' te zijn. Dat deze 'mis hit' toch tot een grote bloei is gekomen en een wellevendig en goed bestaansrecht heeft verworven is jullie verdienste en daar ben ik ontzettend blij mee!

Uit DOSHier 2002, nr. 3

Gedeelte uit het interview met Jan Buijs, voorzitter in 1977.

Door Saskia van Schaik

Wanneer ben jij lid geworden?

In 1973. Voorzitter was toen Rob Peekstok en secretaris/penningmeester Frits Lether, het huidige erelid. Ik ben op een avond de kantine binnen gelopen om te vragen of ik lid kon worden. Ik moest een keer terug komen om 'voor te spelen' met die diezelfde Frits en werd zowaar aangenomen. Een paar jaar later ben ik Frits opgevolgd als secretaris/penningmeester. Frits is niet alleen de bouwer van de douches bij de herenkleedkamer, maar ook architect van de nieuwe statuten.

Wat werd er anders in de nieuwe statuten?

Dosh is opgericht als rooms katholieke tennisvereniging, maar dat godsdienstige karakter was toen al lang verloren gegaan. Alle bepalingen die daarmee te maken hadden waren dus verouderd. Daarnaast waren er nog allerlei zaken die gemoderniseerd moesten worden. Zo heeft Frits er ook de mogelijkheid in aangebracht iemand tot erelid te benoemen en daarmee tot gratis lid voor het leven. Hoewel gratis? De vereniging mag er naar ik meen wel elk jaar een KNLTB-bijdrage voor voldoen.

De formalisering van de statutenwijziging vond plaats tijdens mijn secretariaat. Zo heb ik de bisschop van Haarlem mogen verzoeken de statutenwijziging goed te keuren, zoals volgens de statuten noodzakelijk was. Ons verzoek werd van Haarlem doorgesluist naar het 'Kerkelijk Sportbureau' (of zoiets) in den Bosch en daar vandaan kregen we reactie. Die begon met de constatering, dat er geen sprake was van een statutenwijziging, maar van de opheffing van de oude vereniging Dosh en de oprichting van een nieuwe. Daar had men helemaal gelijk in. We hadden bijvoorbeeld niet zoveel behoefte meer aan een zogenaamde geestelijk adviseur. In aanvulling op wat hierover onlangs in DOSHier stond: de geestelijk adviseur had o.a. het recht van schorsing van een lid. Reden tot schorsing kon zijn 'het aangaan van een gemengde verkering'. Het Sportbureau deed echter helemaal niet moeilijk; het stemde in met de opheffing en nieuwe oprichting. En was ook zo attent om spontaan te melden dat het ook akkoord ging met het overdragen van een eventueel batig saldo van de oude vereniging aan de nieuwe. Toen konden we naar de notaris en naar de Kamer van Koophandel.

Uit de Statuten en het Huishoudelijk Reglement opgesteld in 1952, een tijdsbeeld

Artikel 4 St

1. Werkende leden kunnen uitsluitend katholieken zijn van goed godsdienstig en zedelijk gedrag, welke door het bestuur als lid zijn aangenomen.
2. Aspirant leden of junioren zijn zij, die de leeftijd van 17 jaren nog niet hebben bereikt en door het bestuur als juniorlid zijn aangenomen. Zij behoren lid te zijn van een parochiële godsdienstige vereniging.

Artikel 9 St

1. de vereniging wordt bijgestaan door een geestelijk adviseur, te benoemen door de bisschop van Haarlem
2. De geestelijk adviseur wordt op alle vergaderingen uitgenodigd
3. Alle besluiten der vergadering moeten hem worden medegedeeld. Acht hij enig besluit in strijd met de katholieke beginselen of belangen, of niet in overeenstemming met de bisschoppelijke bepalingen, dan heeft hij het recht zich tegen de uitvoering hiervan te verzetten. Bij blijvend meningsverschil bestaat beroep op de Diocesaan-Sportadviseur en in laatste instantie op de Bisschop van Haarlem. [...]

Artikel 6 HH

1. Een werkend lid, aspirant lid of junior kan door het bestuur worden geroyeerd:
 - a. wegens ernstige overtreding van de statuten of het huishoudelijk reglement
 - b. wegens morele of materiële benedeling der vereniging
 - c. wegens het kennelijk leiden van een onzedig leven of wegens ergelijk maatschappelijk wangedrag
 - d. wegens het aangaan van gemengde verkering
 - e. op voorstel van de geestelijk adviseur
2. [...]

Van Nenijto naar Het Centrum
Van Kraai naar Tony

R.K.L.T.V. Dosh is in 1952 begonnen op het Nenijto-park aan de Bentincklaan in Blijdorp, waar nu de atletiekbaan ligt. In de jaren zestig was er daar te weinig speelmogelijkheid. Dosh ging op zoek naar nieuwe mogelijkheden. In de notulen van de bestuursvergadering van 12 december 1963 lezen we:

3. BANEN HUREN EN EVENTUELE VERANDERING TENNIS PARK. Besprekingen met andere tennisparke n o.a. Plaswijck hebben geen resultaat gehad. Wel is men nog in onderhandeling met tennispark Het Centrum. Misschien kan hier een baan voor zondag gehuurd worden. Dit heeft twee voordelen. Men krijgt vaste voet aan de grond met de kans erin, dat op den duur wellicht het hele park gehuurd kan worden. Ook kan men gaan denken aan uitbreiding van de competitieteams. Het ligt dan in de bedoeling op Nenijto zo vlug mogelijk klaar te komen, zodat verder alleen op Het Centrum gespeeld zal worden, waardoor zeker meer supporters zullen komen. Op het Nenijto-park zelf blijkt weinig kans te zijn tot uitbreiding van het aantal banen.

Gedurende enkele jaren bleef Dosh op twee parken spelen. Maar in 1966 werd de knoop doorgemaakt. En zo kwam Dosh op Het Centrum bij Jan Kraaijkamp terecht. Samen met zijn vrouw Lena heeft Jan Kraaijkamp, kortweg Kraai, 51 jaar lang de scepter gezwaaid op park Het Centrum. De heer Kraaijkamp is een markante persoonlijkheid geweest, nauw verweven met de geschiedenis van onze club.

Uit DOSHier 2005 nr. 4

Gedeelte uit het afscheidsinterview met een gouden tennisparkebeheerder en -leraar.

Door Paul Emonts

In 1955 huurde Kraai als tennisleraar één baan op de Mathenesserlaan van de rijke Derksen van Sporthuis Centrum, die de banen had gepacht van de gemeente Rotterdam. Kraai kwam uit Amersfoort, waar hij tennisleraar was geweest voor een meisjespensionaat en veel rijke families. 'Het viel me hier in het begin erg tegen in verhouding tot Amersfoort. Mijn eerste klanten hier waren zakenlieden, niet bij voorbaat de leukste mensen.'

Uit het AD van 24 oktober 2005

Door Arend Hulshof

In de lange tijd dat hij hier bleef, gaf hij les op alle niveaus. Van jeugd-districtstrainingen op topniveau tot recreatiespelers uit de omgeving. 'Heel veel directeuren uit het bedrijfsleven kwamen hier ook langs. Ik foeterde tegen ze als dat nodig was, hier maakt het niet uit wat je bent; of je nu hoog of laag in de samenleving staat, iedereen moet er hard voor werken. Ik zei tegen ze: Op je werk kan jij misschien de baas zijn, maar hier doe je wat ik zeg!'

En verder uit DOSHier 2005 nr. 4

Een jaar later huurde hij er nog een baan bij en in 1957 heeft hij alle drie de banen van Derksen overgenomen en werd hij pachter/beheerder. Een zekere club Off Day was de vaste bespeler van het park, maar die club liep terug qua ledental. Eind jaren '60 werd Dosh de nieuwe bespelende club op tennisparke Het Centrum. De club kwam

van Blijdorp en speelde eerst op één baan zijn competitie, toen op twee en daarna op alle drie; Off Day verdween. Dosh, Kraai en tennispark Het Centrum werden onafscheidelijk. Kraai zelf had hoofdklasse gespeeld, maar als tennisleraar was het hem verboden mee te doen aan de landelijke competitie. Hij was nu fulltime tennisleraar en beheerder van dit knusse omwoonde tennispark. 'Dit was altijd al een droom van me en die kon ik nu helemaal waarmaken.'

Uit DOSHier 2002 nr. 2

door Saskia van Schaik

Naast lessen is er natuurlijk het park. Kun je daar wat over vertellen?

Ja, de kantine staat er natuurlijk al vanaf '38/39. Er zat vroeger een winkeltje in van Derksen Sporthuis Centrum. De keuken bestond gewoon uit een kraan en een zinken bak, dat stelde niet zoveel voor. We hebben platen tegen de wand gemaakt, en nu zijn we met het dak bezig om daar nieuwe platen op te leggen. Het park kost heel veel tijd, met deze banen blijf je altijd aan het werk. Je hebt natuurlijk die kunststof banen, ideaal is en blijft natuurlijk gravel. Banen worden eerst losgewrikt, de verzakkingen worden weer opgevuld met grof gravel, daarna walsen, de lijnen aanleggen en afstrooien met fijn gravel. Er gaat wel vier ton gravel op! Nu leveren ze die in zakken, maar vroeger werd er een grote berg voor de poort op de stoep gestort en dan moest je met een kruiwagen heen en weer. Als het slecht weer was moest je als de donder een zeil halen, anders kon je gravel zelfs bij het Westerpaviljoen zien liggen. Ook kinderen liepen wel eens over die berg te kuieren.

[.....]

Hoe zie je Dosh en wat wens je Dosh toe voor haar vijftigste verjaardag?

[.....] Er is een vaste kern, die je vaak ziet. Vroeger was die wel veel groter en werd er ook veel meer gebruik gemaakt van de bar. Soms zaten ze hier wel eens tot twaalf uur, half één 's nachts. Het is leuk dat jullie die oud leden weer opbellen voor het lustrum. Dosh is nu een club met leden, maar ik vind ze niet echt clubminded. Daarmee bedoel ik dan de mensen die zelden komen. En als ze er zijn, zie je dat ze alleen maar met hun vriend of vriendin willen spelen en daar wachten ze dan op. Ook als er al andere mensen zijn met wie ze de baan op kunnen. Het liefst zouden ze zelf gewoon een baan huren. Maar omdat dat niet kan op de tijd die ze willen, worden ze lid van Dosh. Maar je wordt tóch lid van Dosh omdat je met elkáár wilt spélen?!?!?

Dus wat ik Dosh zou toewensen? Minstens 250 leden die allemaal vaak komen en met elkaar de baan opgaan!

In 2006 heeft Tony Khan, met zijn bedrijf Sportwise het beheer van het park overgenomen van Kraai.

Uit DOSHier 2006 nr. 1

Door Jeroen Sweens

We treffen elkaar in RoTown op de Nieuwe Binnenweg. Samen met zijn broer Kenrick is Tony momenteel druk bezig Het Centrum om te toveren tot een nieuw tennispark. Wat opvalt is zijn enorme gedrevenheid om er iets moois van te maken.

Tony: 'Er zijn niet veel tennislerearen, die een eigen tennispark hebben, en dit was altijd een droom van mij. Toen Kraai mij belde hoefde ik niet lang na te denken om sportpark Het Centrum over te nemen. Het park ligt lekker centraal en is een aanwinst voor de stad. Het is eigenlijk gek dat de gemeente zich weinig bemoeit met dit sportpark; de betrokken portefeuillehouder van sportzaken was er in twintig zelfs niet één keer geweest!'

[.....]

Tony wist al op jonge leeftijd dat hij verder wilde in de sport. 'Als 15-jarig jochie vertrok ik vanuit Amsterdam naar de CIOS-opleiding in Heerenveen om er heel veel te leren over het beoefenen van sport en het lesgeven erin. Ik heb vervolgens een studie bewegingswetenschappen gedaan en pas dat nu dagelijks toe in mijn lessen. Als ik naar de huidige tennistop kijk dan benadert Roger Federer toch de absolute perfectie als om timing en beweging

gaat. Timing in sport is het allerbelangrijkst. Federer is ooit in Amerika met een high-speed camera geanalyseerd. Met deze camera kun je elke beweging analyseren en bij Federer bleek dat hij vrijwel automatisch de goede positie en houding inneemt door zijn perfecte timing en dat brengt de snelheid in zijn spel.' Wat betreft aanmelding voor tennislessen heeft Tony niet te klagen, want voor seizoen 2006 is hij vrijwel volgeboekt. Hij moedigt de Dosh-leden die competitie spelen om met het team een aantal tennislessen te nemen voordat de competitie begint. Dat bevordert zeker het algemene spelpeil en geeft de onderlinge teamleden ook meer uitdaging elkaar naar een hoger niveau te tillen. [Door Onderlinge Samenwerking Hoger].

En hoe vindt Tony het nu eigenlijk om beheerder te zijn en daarnaast de barexploitatie te doen? Tony: 'Ik ben zowel beheerder als gastheer van Het Centrum en ik wil graag dat iedereen het naar zijn zin heeft straks. Het terras heb ik uitgebreid en door de groenvoorziening in de originele staat terug te brengen is er meer zicht op de banen. Ook heb ik de oude zijingang van het clubhuis hersteld zodat er minder opstopping is aan de smalle voorzijde. [.....] Binnenin is meer ruimte gecreëerd zodat er ook iets gegeten kan worden. Ik wil dat de leden ook 's avonds iets kunnen eten. Veel mensen moeten vaak vanuit hun werk zich haasten naar de tennisbaan en hebben dan nog niet gegeten. Door meer aanbod van kleine maaltijden wordt het wat gemakkelijker om wat langer op de club te blijven en daarvoor heb je meer ruimte nodig. Ook de speeltijden worden verruimd, er kan in het weekend ook tot donker worden gespeeld.'

Volgend DOSHier gaan we verder met een interview met Tony, zes jaar later over beheer, lessen, Dosh, competitie, gemeente, plannen voor het park en nog veel meer.